

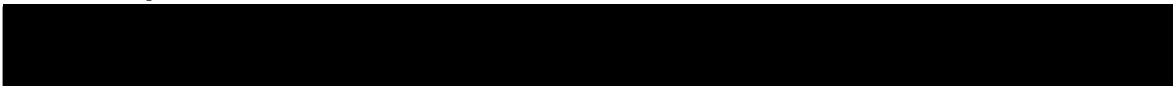
ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Mörtlovou v hlavním líčení konaném dne 20. června 2024 v Táboře

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

v době nejméně od ledna do září 2023 v Táboře, ale i na jiných místech v okrese Tábor prodal a zdarma poskytl drogu pervitin (Metamfetamin) s obsahem účinné psychotropní látky (+)-1-fenyl-2-methylaminopropan, což je zakázaná látka uvedená v příloze č. 5, seznamu psychotropních látek č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, tablety drogy extáze – MDMA (Methyltenamfetamin) s obsahem účinné psychotropní látky 1-(3,4-methylenedioxyfenyl)-2-methylaminopropan, což je zakázaná látka uvedená v příloze č. 4, seznamu psychotropních látek č. 4 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, lékový přípravek Xanax s obsahem účinné psychotropní látky alprazolam, což je látka uvedená v příloze č. 7, seznamu psychotropních látek č. 7 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek s odkazem na zákon č. 167/1998 Sb., a dále drogu fentanyl s obsahem účinné omamné látky N-(1-fenethyl-4-piperidyl) propionanilid, což je zakázaná látka uvedená v příloze č. 1, seznamu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

omamných látek č. 1 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, kdy je s těmito látkami je zakázáno volně nakládat, a to:

██ - nejméně v 8 případech zdarma poskytl drogu fentanyl v přesně nezjištěném množství, ve 2 případech zdarma poskytl drogu pervitin v přesně nezjištěném množství a v 1 případě prodal přesně nezjištěné množství drogy extáze (MDMA) za částku 150 Kč, přičemž ji tyto drogy sám obžalovaný aplikoval do žíly, vyjma 1 případu, kdy drogu pervitin užila sama "šňupnutím",

██ - v 1 případě zdarma poskytl nejméně 3 tablety lékového přípravku XANAX,

██ - v 1 případě zdarma poskytl celkem 2 tablety lékového přípravku XANAX,

██ - ve 3 případech prodal drogu extázi (MDMA) vždy v množství 0,5 g za částku 500 Kč až 600 Kč,

tedy

neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil omamnou a psychotropní látku,

čímž spáchal

přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **16 (šestnáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **36 (třicet šest) měsíců**.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 48 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **přiměřená povinnost** v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení absolvovat program na léčbu závislosti na návykových látkách.

Podle § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za užití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** v počtu 30denních sazeb po 500 Kč, tedy v **celkové výši 15 000 Kč** (patnáct tisíc korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému povoluje uložený peněžitý trest splácet **ve splátkách po 3 000 Kč** (tři tisíce korun českých) **měsíčně**, počínaje 15. dnem měsíce následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí, přičemž se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

1 ks mobilní telefon značky Apple iPhone, model Xr (A2105), IMEI1 ██████████ IMEI2 ██████████
včetně vložené SIM karty Turk Telekom 45G, číslo ICCID ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

virtuální SIM karty VF CZ 54.0, číslo ICCID
a silikonového krytu zadní strany

- uloženo ve skladu zajištěných věcí na ÚO Tábor.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku tato propadlá věc připadá státu.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svou vinu ve vztahu k jednání, které mu bylo kladeno za vinu. Ve shodě se státní zástupkyní označil za nesporné tzv. rozhodné skutečnosti. Souhlasil také s právní kvalifikací žalovaného jednání tak, jak je tato užitá v obžalobě. Se souhlasným stanoviskem státní zástupkyně soud jeho prohlášení viny přijal. Dokazování se tedy vedlo pouze k tomu, jaký trest bude obžalovanému za předmětné jednání uložen. Odůvodnění tohoto rozhodnutí se tedy nevěnuje vzhledem k výše uvedenému otázce viny a právní kvalifikace jednání, jež bylo obžalovanému kladeno za vinu.
2. Při úvahách o trestu postupoval soud podle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Ve prospěch obžalovaného svědčí, že prohlásil svou vinu a označil za nesporné tzv. rozhodné skutečnosti týkající se místa, času a způsobu spáchání skutku uvedeného v obžalobě. Obžalovaný byl až doposud osobou bezúhonnou, jak to vyplývá z opisu rejstříku trestů. Přestupkově projednáván byl v posledních několika letech dvakrát, v obou případech mu byla uložena bloková pokuta. Jak vypověděl a je to doloženo i zprávou zaměstnavatele, řádně pracuje a dosahuje příjmu okolo 30 tisíc korun hrubého měsíčně. Jinak uvedl, že je nemajetný a bydlí u matky. V minulosti užíval drogy, nyní tvrdí, že absolvoval dobrovolně 14 denní léčení v Jihlavě a od té doby již drogy nebere. Trestné činnosti lituje.
3. V rámci úvah o ukládání vhodného a přiměřeného trestu obžalovanému dospěl podepsaný soud k závěru, že postačí uložení trestu výchovného charakteru, a to zejména s přihlédnutím k poměrně nízkému věku obžalovaného a k tomu, že prohlásil vinu a projevuje snahu po nápravě, když trestné činnosti lituje a tvrdí, že dělal chyby a snažil se to sám napravit pobytem v léčebně. Jako nejvhodnější trest se tedy jevila kombinace trestu odnětí svobody podmíněně odloženého a trestu peněžitého. Rozhodnou trestní sazbou je trestní sazba uvedená v ustanovení § 283 odst. 1 trestního zákoníku, tedy 1 rok až 5 let. Vzhledem k závažnosti jednání obžalovaného, kdy ohrozil životy či zdraví několika nezletilých dívek aplikací různých drog, a to i s přihlédnutím ke všem polehčujícím okolnostem, však soud dospěl k závěru, že není možno ukládat trest na samé spodní hranici, ale mírně nad ní, tedy ve výměře 16 měsíců, protože jinak by byl trest nepřiměřeně mírný. Výkon tohoto trestu byl obžalovanému podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 36 měsíců, aby bylo možno po delší dobu sledovat chování obžalovaného a jeho snahu po nápravě. Jako vhodná se podepsanému soudu jevila státní zástupkyní navrhovaná přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení absolvovat program na léčbu závislosti na návykových látkách, přestože obžalovaný tvrdí, že se závislosti na návykových látkách již sám zbavil. Pokud ovšem absolvoval, jak sám uvedl, pouhý 14 denní odvykací dobrovolný pobyt, nejeví se jeho délka soudu jako zcela dostačující zejména vzhledem k tomu, jak se obžalovaný ke své poměrně vysoké denní potřebě užívání drog vyjadřoval v rámci svého výslechu v přípravném řízení. Vhodnou kombinací s podmíněným trestem odnětí svobody je v případě obžalovaného, který je výdělečně činný, také uložení peněžitého trestu v počtu 30 denních sazeb po 500 Kč, tedy v celkové výši 15 000 Kč, což odpovídá zhruba polovině jednoho měsíčního příjmu obžalovaného. Nezbytné bylo i uložení trestu propadnutí věci, a to ohledně mobilního telefonu, který byl nástrojem trestné činnosti

obžalovaného, neboť prostřednictvím něj se mimo jiné kontaktoval s dívkami, kterým drogy distribuoval, předával či aplikoval. Tato propadlá věc připadá státu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 20. června 2024

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.07.2024 a vykonatelnosti dne 25.07.2024.
Přípojení doložky provedla Petra Čabáková dne 09.08.2024.